

Čís. 3616.

Bylo-li exekuční řízení mimo sídlo finanční prokuratury vedeno za erár berním úřadem, jest doručiti usnesení jemu, nikoliv finanční prokuratuře a počítá se též lhůta k oprávnému prostředku od doručení usnesení bernímu úřadu.

(Rozh. ze dne 18. března 1924, R I 192/24.)

V exekuční věci eráru proti firmě K., vedené u okresního soudu na Kladně, byl erár zastupován berním úřadem na Kladně. Usnesení rekursního soudu bylo doručeno bernímu úřadu dne 19. října 1923. K žádosti finanční prokuratury bylo jí doručeno totéž usnesení dne 6. prosince 1923. Dovolací rekurs finanční prokuratury, daný na poštu dne 12. prosince 1923, byl rekursním soudem odmítnut. Důvody: Napadené usnesení doručeno bylo bernímu úřadu na Kladně, který jako vymáhající strana v této exekuční věci vystupoval dne 19. října 1923 a dovolací rekurs českou finanční prokuraturou v Praze podán byl dle poštovního razítka dne 12. prosince 1923 u soudu první stolice. Poněvadž v exekučním řízení, pokud jde o vnucené zřízení zástavního práva, jest lhůta k podání dovolacího rekursu dle Šu 88 čís. 2 ex. ř. 14denní a dovolací rekurs podán byl stěžovatelkou dávno po uplynutí této lhůty, počítané od doručení bernímu úřadu na Kladně, jest rekurs opožděn, a slušelo jej dle Šu 526 c. ř. s. a Šu 78 ex. ř. odmítnouti soudu rekursnímu, když neučinil tak již první soud po rozumu Šu 523 c. ř. s. a Šu 78 ex. ř. Nesejde na tom, že k žádosti české finanční prokuratury v Praze ze dne 12. listopadu 1923 bylo jí doručeno napadené usnesení prvním soudem dne 6. prosince 1923, neboť od tohoto doručení nelze lhůtu rekursní počítati, nýbrž od doručení bernímu úřadu, a bylo jeho povinností, by zavčas stěžovatelku o napadeném usnesení vyrozuměl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

D ů v o d y:

Jest sice právné, že zastupovati erár na soudech jest povolána podle služební instrukce pro finanční prokuratury ze dne 9. března 1898, čís. 41 ř. zák. finanční prokuratura, a že proto bylo opětně nařízeno, by veškerá soudní rozhodnutí, týkající se státu, byla doručována k jejím rukám; z tohoto pravidla platí však dle čl. IV. čís. 1 uvoz. zák. k civilnímu soudnímu řádu a min. nařízení ze dne 18. ledna 1898 čís. 28 ř. zák. výjimka toho obsahu, že u exekučních soudů mimo sídlo finanční prokuratury jsou také berní úřady zmocněny, by v zastoupení finanční prokuratury zahájily a provedly veškerá jednání, přípustná dle exekučního řádu. Praxe přiznává uvedeným berním úřadům i právo rekursu ve věcech, jimi samými zahájených (Rozh. ze dne 9. září 1908, R IX 88/8 úř. sb. čís. 1211). Jelikož v tomto případě byl exekuční návrh podán berním úřadem na Kladně, bylo rozhodnutí rekursního soudu,

kterým byl návrh k rekursu dlužníkovu zamítnut, doručeno bernímu úřadu právem a s konečnou platností; finanční prokuraturu nebylo třeba zvláště vyrozuměti a lhůta k podání dovolacího rekursu počala plynouti dnem doručení bernímu úřadu, tedy 19. říjnem 1923. Dovolací rekurs byl podán finanční prokuraturou teprve dne 12. prosince 1923, pročež rekursní soud právem jej jako opožděný odmítl.

Čís. 3617.

Soudní odhad dolových polí za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty. O tom, zda jsou tu předpoklady pro soudní odhad a zda se jedná o nemovitost, podléhající dávce z přírůstku hodnoty, rozhodují úřady správní, nikoliv soudy. Dolová pole a dolové míry jsou nemovitostmi. Příslušným k odhadu jest dle řu 117 j. n. soud okresní, nikoliv dle řu 53 j. n. horní senát.

(Rozh. ze dne 18. března 1924, R I 204/24.)

Do usnesení okresního soudu v Mostě v řízení o odhadu horních nemovitostí za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty stěžovali si vlastníci nemovitostí. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil a uvedl mimo jiné v d ů v o d e c h: Příslušnost prvního soudu ku provedení odhadu jest podle řu 117 j. n. bezpochyby dána. Názor, že se tu jedná o spornou věc a že tudíž podle řu 53 j. n. krajský soud v Mostě jakožto horní soud jest příslušným, není správným; neboť přichází v úvahu pouze řízení odhadní, kteréž však není provésti podle ustanovení civilního řádu soudního, nýbrž podle ustanovení realního řádu odhadního. Jelikož ohledně tohoto odhadu v čís. patentu ze dne 29. prosince 1915 čís. 83 z. zák. pro Čechy nic zvláštního není ustanoveno, příslušelo provésti navržený odhad podle jasného znění řu 117 j. n. prvnímu soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Souhlasná rozhodnutí nižších soudů nejsou v zřejmém rozporu se zákonem, jak to předpokládá ř 16 patentu o mimosporném řízení. Správně byla dle řu 17 j. n. vyslovena příslušnost okresního soudu v Mostě, jelikož zde nejde o spornou horní věc ve smyslu řu 53 j. n. Soudní odhad po rozumu řu 18 čís. patentu ze dne 29. prosince 1915 čís. 83 z. zák. pro Čechy za účelem určení obecné hodnoty nemovitosti jest odhadem mimosporného řízení a proto jest příslušnost krajského jako horního soudu v Mostě vyloučena. Jak jest zřejmo z ustanovení uvedeného patentu, rozhodují o tom, zda jsou předpoklady pro soudní odhad a zda jedná se o nemovitost, jež podléhá dávce z přírůstku hodnoty ve smyslu řu 1 a násl. tohoto patentu, čili nic, správní úřady a nikoliv soudy. Nehledíc k tomu, odporuje názor stěžovatelů, že dolová pole a dolové míry nejsou nemovitostmi, jasnému předpisu řu 109 horního zákona.